

Одјецу душе – Вера Радосављевић

МИРИС ЈЕСЕНИ

У мирису
јесени
мисао
скривена
На јастуку
време
проливано
вишњама
Кап
по кап
низ снове
клизи
Сан
скривен
сакривен
запечаћен
јечи.

*
**

Дрхти одјек душе
кроз крвоток
шаренилом боја
Између неба и земље
човек
Тајна у тајни

сведочи мозаиком слика
По мери пута
од линија и снова
На путу светлости
под кожом
распрснуто Сунце
Немуштим језиком
исповедана
невиност ћутања
У тајни спасења човека
дубока скривена мисао
ухваћена
Невидљивом руком
тајанствено вођена
Супростављена Армагедону сопственог срца
из нутрине бризнула
светлост
У тајни причесних дарова живота
прображена душа
пронашла себе.

САМА

Ово је један од оних дана
Када хладна пољана
Души дарује немир
Када кнедла гуши сузу немира.
Када срце у снегу тражи траг
Када немим чељустима
Небо дотакне бреме у мени
Када жаока испрати пахуље и дан.
Када удови гледају у слику на зиду

И, када им се она руга
Топлотом која одише
Док дрво пуцкета.
Хладна ноћ је на прагу.
Узимам секиру и забијам је у пањ.
Ово је један од оних дана
Када си сасвим сам.
Ваздух мирише под налетом ветра
Док сенке играју и смеше се
Крају и почетку нечега
Што из магле густе креће.

У СУСРЕТ ПРАЗНИКУ

Отварам срце
пружам длан
Молитва креће
небу лети
Велика је тмина
стаза без вида
У пољу насред друма.
Богомати чека.
Горда способност стеже срце
прекинут доток мисли и хтења
песма над песмама кроз покајничке сузе сија.

Аксион Естин...
Достојно јест...
Звуку и светлости
Срце и душа да се преда.

САМОЋА

У ноћи
самоћа...
Корак
са
корацима
шета
Лице
с дубоком
бором
у борби
са сенком
Горња усна
згрчена од бола
Из нутрине
ехо дивљакуше
режи
Срце декодира
откуцај жедан
Низ плочник
шум осмеха
котрља се
и говори
Пружена рука
из даљине
сагиње се
да ухвати
у ноћи
срце изгубљено

ОСАМА

Равнодушна на умор
Испратих поглед ка пределу
Ноћ се праћакну у оку

Осама

Нестати у даљини
Руке осетити
Бескрај у ткиву

Мирише ноћ
Трен живота прати дах
Млечни пут испрати сан

Умор са смислом диже глас
Ехо мисли
Зеница каже више ниси иста.

